

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaptesprezece ani a târnosirii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Eu, Domnul, cobor în carte cu ziua de pomenire a pecetluirii grădiniței cuvântului Meu în mijlocul neamului român, căci de la nașterea Mea a ales Tatăl acest neam ca să Mă fac Eu pe vatra lui Cuvântul lui Dumnezeu întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om, după ce s-au scurs două mii de ani de când Eu M-am născut Prunc din Fecioară și am crescut și am vestit împărăția cerurilor peste pământ și apoi am fost răstignit, și apoi am înviat din răstignire, ca să iau pe umerii Mei păcatele omului, ca să nimicesc prin cruce moartea și să aduc viața Mea peste om și să ia omul din ea la chemarea Mea, căci iată, îl strig pe om, îl strig la Dumnezeu pe om.

O, atât de mult a iubit Tatăl Meu lumea, că nu numai că M-a dat pe Mine, singurul Său Fiu, ca să mor pe cruce acum două mii de ani pentru viața cea de veci a omului, ba încă M-a trimis iarăși acum cuvânt de înviere peste pământ, însoțit de oștirile îngerești și de toți sfinții Mei, așa cum era scris să vină Domnul cu sfinții Lui și să lucreze pe pământ, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Amin.

O, poporul Meu, mult ar trebui să-L iubească omul pe Dumnezeu! Deschide, tată, gurița și laudă pe Dumnezeul tău, Ierusalime nou, căci Domnul trebuie slăvit de om, și din gură în gură trebuie să fie purtat și vestit. Vestea împărăției cerurilor e cea mai măreață veste între pământ și cer, dar omul uită de Mântuitorul său Iisus Hristos și nu-I poartă pe buze măritul Său nume din om în om. Omul și-a îndreptat ochii și inima spre pământ și nu mai are dor de Dumnezeu nici în vremea necazurilor, căci și atunci caută tot spre pământ, caută om după om în vreme de necaz, și Domnul este dat uitării, iar puterea și izbăvirea cea de la Dumnezeu nu mai este cerută de om. S-a dezvățat omul să-L amintească pe Dumnezeu în toate ale lui, iar Eu, Domnul, nu se putea să nu vin acum, la sfârșit de timp, și să strig după om, vestindu-i lui mai mult decât acum două mii de ani că s-a apropiat împărăția cerurilor și că omul trebuie să iasă întru întâmpinarea ei vrând-nevrând, fie pentru bucurie, fie pentru tânguire, precum este scris despre venirea Mea iarăși pe pământ după om.

Mi-am întocmit această grădiniță și am trezit duhul ei și am așezat în ea apoi, acum șaptesprezece ani, coborârea cuvântului Meu pe pământ, venirea Mea cu sfinții, și fac chemare la masă și la hrana de pe ea neamului român și neamurilor de pe pământ apoi, căci masă de nuntă se cheamă cuvântul Meu de pe vatra aceasta, și păstoresc peste neamuri cu el, după cum este scris despre Mine că voi păstori neamurile cu toiag de fier, și acesta înseamnă cuvântul Meu cel sfânt și drept, care grăiește cu omul, îndemnându-l pe el de la moarte la viață, de la nepăsare la trezie și la credință pentru venirea Mea după om.

În ziua pecetluirii grădiniței cuvântului Meu am avut, aproape, martori dintre cei din cer pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica. Iată-l pe el și acum apostol peste neamul român, strigând vestea cea mare:

– Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor! Eu, botezătorul neamului român, după ce Domnul a înviat și Și-a trimis în toată lumea ucenicii cu vestea cea mare a împărăției cerurilor și a pocăinței oamenilor spre iertarea păcatelor lor, eu am venit pe vatra neamului român și am lăsat pe el cuvântul lui Dumnezeu, botezul cu Duhul Sfânt, duh dătător de viață, căci Domnul a pus duh din Duhul Lui și har peste har în ucenici, și așa i-a trimis El peste pământ cu vestea cea despre El după ce El a înviat. Domnul este cu sfinții, și sfinții sunt cu Domnul, și de lângă Domnul vestesc eu iarăși neamului român vestea venirii Domnului, căci Domnul a venit pe

pământ acum două mii de ani, și a venit până la sfârșitul veacurilor să stea cu cei credincioși Lui, căci a spus peste ucenici: «Voi fi cu voi până la sfârșitul veacului».

Îi dau iarăși neamului român îmbrățișarea cea întru Hristos. Mă aduc lui pe mine însumi ucenic născut din propovăduirea lui Hristos și mă fac cuvânt din cuvânt peste neamul român și spun așa:

O, fii și fiice ale neamului român, lăudați-L pe Domnul întru venirea Sa la voi cuvânt de Duh Sfânt peste voi și peste popoare, căci vatra voastră este masa cuvântului lui Dumnezeu! Vreți nu vreți, credeți sau nu, se face Domnul cuvânt și Se coboară pe pământ la voi ca să dea neamurilor lumina cunoștinței Sale. Apropiați-vă cu credință! Iubiți-vă unii pe alții și nu vă dușmăniți, fii români, ci îmbrățișați-vă voi, cei ce puneți în zilele acestea pe masă soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român! Primiți-l ca de la Domnul pe cel pus de El cârmaci în fața acestui neam, căci soarta neamului român este în mâna Domnului, și are Domnul mijlocitori spre El pentru acest neam pe cei ce stau așezați de El în grădina cuvântului Său, și aceștia ridică mâinile spre cer la Dumnezeu pentru acest neam după ce Domnul le arată lor ce să ceară, iar El să împlinească apoi! O, fiți credincioși, fii români! Duhul apostoliei cea pentru Hristos s-a coborât de la Dumnezeu peste vatra acestui neam. Primiți-l spre lucrarea împlinirii cuvântului lui Dumnezeu și întăriți-vă inimile și așezați-vă în dragoste și ștergeți cu ea dintre voi duhul dezbinării dintre frate și frate, duhul măririi de sine, care nu aduce unire între frați pentru soarta acestui neam. Strângeți-vă mănunchi și stați cu credincioșie înaintea Domnului pentru binele neamului român, căci duhul măririi de sine nu este bun între frate și frate, ci este bun duhul înțelepciunii cerești și duhul dragostei apoi, care poartă în el umilința de duh, prin care Domnul își găsește plăcerea în om. Pace vouă! Eu, apostolul lui Hristos, Andrei, în ziua mea de pomenire sunt cu Domnul pe vatra neamului român, căci Domnul vine cu sfinții Lui când vine. Amin.

Și acum, Doamne, dă-i neamului român cuvântul iubirii Tale cea pentru el în zi de sărbătoare de sfinți! Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul, îi cuprind în Duhul Meu și în cuvântul Meu pe fiii români care stau în zilele acestea să hotărască pentru soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român. Amin.

Nimic fără Dumnezeu, o, fii români! îmbrățișați-vă cu inima curată, fiilor! înțelepciunea Mea este de sus, și cu ea vă păstoresc pe voi. Vă dăruiesc vouă înțelepciune, tată! Luați de la Mine, luați, tată, și apoi dați de la voi mărirea de sine și îmbrățișați lucrarea umilinței de duh, căci Eu așa am lucrat și așa lucrez între cer și pământ pentru om, și voi știți ce am făcut Eu pentru om ca să-l pot ierta pe om de multele lui păcate. O, strângeți-vă cu inima curată în jurul celui pe care Eu, Domnul, l-am așezat cârmaci din partea Mea în fruntea neamului român și lucrați binele și pacea și credința în Dumnezeu peste fiii și fiicele acestui neam, iar Eu vă voi iubi pe voi, și voi Mă veți iubi pe Mine ca pe Mirele vostru, căci iată, Mirele vine, și fericită este sluga pe care o va găsi priveghind, și pe aceea El o pune peste ale Sale ca să le cârmuiască, precum este scris. Amin.

Pace vouă! Să nu se tulbure inimile voastre! Să nu mai fie duh tulbure între voi, tată! îmbrățișați-vă în credința că Eu, Domnul Iisus Hristos, vă iubesc și Mă fac din mijlocul vostru cuvânt de Duh Sfânt și luminează mare peste pământ de pe vatra voastră. Iubiți pacea! Strângeți dintre voi toate smintelile, toate amintirile urâte ale răutății și ardeți-le pe altarul dragostei de Dumnezeu și de oameni, căci diavolul seamănă numai dezbinare, tată, dar voi fiți tot mai treji, și cu iubire să lucrați, și sub scutul Meu să vă păstrați, ca să vă pot ocroti de orice rău, căci Eu vă iubesc. Pace vouă! Amin, amin, amin.

Și acum, poporul Meu, ridică, fiule, cântare de slavă pentru ziua de pomenire a pecetluirii grădiniței cuvântului Meu, din mijlocul căreia Eu, Domnul, Mă împart peste pământ cu glasul venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om. Am grăit cu cei din porți, tată, cu cei ce s-au așezat în

sfat pentru soarta neamului român. Mă fac cuvânt pe vatra acestui neam și îl îndemn pe tot omul de pe pământ să bea din acest râu dătător de viață și să învieze într-o nestrăicăciune. Amin.

O, cu mare taină Mă așez cu oștirile îngerești și cu toți sfinții Mei și Mă ating cu Duhul Sfânt Mângâietorul de creștetul arhiereului Meu Irineu, apostol vestitor al lucrării Mele de nou Ierusalim peste pământ, cel care acum șaptesprezece ani a fost martorul Meu în ziua pecetluirii și a așezării celei noi, din cer rânduită ca să fie, peste grădinița aceasta, peste care Eu, Domnul, cobor cuvântul venirii Mele spre tămăduirea de necredință a omului care aude vestea Mea și se întoarce la Dumnezeu cu inima și cu viața sa.

Pace ție, ucenic îndurerat! În mare taină îți mângâi duhul și te cuprind în puterile cele de sus ca să poți tu prin greu și prin zdrobiri de duh, și acestea se vor lăsa curând, curând peste cei ce-ți dau ție dispreț pentru că ai fost martorul Meu cel drept în ziua așezării celei noi a bisericii Mele din vremea aceasta. Pace ție! Fii cuminte! Eu, Domnul, sunt mângâierea ta. Amin.

O, poporul Meu, rugăciunea ta înaintea Mea pentru neamul român rodește, tată. Cere de la Mine pentru acest neam așa cum Eu te povățuiesc, căci tu ești unealta Mea cea nouă, fiindcă Eu așa am binevoit, căci am spus prin prooroci: *«Iată, noi le facem pe toate!»*. Amin.

Voi coborî în grădină cu sărbătoare de sobor ceresc între sfinți a trâmbiței Mele Verginica și voi lucra peste tine, poporul Meu, și voi lucra peste neamul român, și voi da neamurilor chemarea la înviere, tată.

Apostolul Andrei binecuvintează cu toți ucenicii Mei cei de atunci patria română, care are cerul coborât cuvânt pe vatra ei. Trâmbița Mea Verginica stă la hotarul dintre zile și așteaptă intrarea Mea cu ea la tine, cu ziua de pomenire a venirii ei de pe pământ la cer, poporul Meu. Vin sfinții oaspeți în mijlocul tău, Ierusalime. Îmbracă-te frumos pe dinăuntru și pe dinafară, tată, căci duhul umilit este armura cea mai tare care-i păzește pe ai Mei. Nimic și nimeni nu-i poate urgisi pe cei cu duh umilit în ei. Orice furtuni s-ar vrea nimicitoare peste cei cu duhul umilit, ele amuțesc odată cu suflarea lor, căci duhul umilit îl ține pe om în Dumnezeu. Amin.

Pace vouă! Pace peste grădinița cuvântului Meu și peste duhul ei! Pace pentru coborârea Mea în grădină cuvânt pentru ca să-Mi fac cu el cărare spre oameni!

Pace ție, Ierusalime nou! Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, căci tu ești poporul Meu. Amin, amin, amin.

29-11/12-12-2008